

Р Е Ш Е Н И Е

№ 175

град Перник, 18 юни 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на дванадесети юни две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №163 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от С.К.А. *** против решение №134 от 28.03.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1836 по описа на съда за 2012 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) с №4322 от 04.10.2012 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ (ПП) при ОД на МВР - Перник, издадено срещу С.К.А.*** за две нарушения: по чл. 6, т. 1, предл. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и по чл. 103, предл. 2 от ЗДвП, за които съответно са определени административни наказания: „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. на основание чл. 183, ал. 5, т. 1, предл. 1 от ЗДвП, както и в кумулация „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца) и „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Жалбоподателят твърди, че атакувания съдебен акт е необоснован, незаконосъобразен и постановен при съществени нарушения на процесуалните правила. Жалбата съдържа оплакване, че съществено са нарушени процесуалните правила с вписването в НП на неточен час на извършване на процесните нарушения, както и с неправилно посочване на типа на превозното средство, с което деянията са извършени. Жалбоподателят твърди, че наложените му наказания не са съответни на извършените от него нарушения, тъй като посочените за нарушени законови разпоредби не били съответни на изпълнителните деяния, вписани в акта и НП - твърди, че приближаване и преминаване на червен сигнал на работеща светофарна уредба не представлявало несъобразяване на поведението със светлинните сигнали, както и че описанието „при подаден сигнал със стоп палка и неспиране на посочено от униформен служител място“ не покривало състав „при

подаден сигнал за спиране от контролните органи е длъжен да спре на посочено място и да изпълнява указанията на представителя на службата за контрол". Жалбоподателят твърди, че определените административни наказания са несправедливи. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по същество като отмени процесното НП. Пред съда жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – ОД на МВР – Перник, сектор „ПП“ не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде оставен в сила, като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд като писмено доказателство във връзка със сочените от жалбоподателя основания за обжалване е представено заверено копие на контролен талон на товарен автомобил марка „Киа“ модел „Соренто“ с ДК №***

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд в надлежен състав и в рамките на дадените му от закона правомощия, след сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на процесуален и материален закон и във връзка с изложеното в жалбата касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник, на основание доказателствата представени и събрани пред него, е приел за безспорно от фактическа страна, че на 21.09.2012 г. около 07:20 h в гр. Перник С.К.А.*** по време на управление на собствения си автомобил с марка Киа, модел „Соренто“ на кръстовището на ул. Петко Каравелов и ул. Миньор, регулирано с работеща в нормален режим светофарна уредба преминава на червен сигнал. При подаден сигнал със стоп палка от униформен служител на „ПП“ на около 30 м след кръстовището А.*** не спира на указното му място, като ускорява автомобила и продължава по ул. П. Каравелов в посока към Изчислителен център. Автомобилът е възприет от служителите в патрулния автомобил като марка, модел, регистрационен номер и цвят и е последван от патрулния автомобил на сектор „ПП“ при ОД на МВР – Перник, с включена светлинна и звукова сигнализация за спиране, на които водачът отново не се подчинил. На кръговото кръстовище при Изчислителен център А.*** завил на ляво, но поради високата интензивност на движението е изгубен от ползването на служителите от патрулния автомобил, като отново е засечен около

07:30 h в района на кръстовището в кв. Иван Пашов при ТЕЦ Перник по ул. Св.Св. Кирил и Методий. Водачът отново ускорява и след рискови изпреварвания се насочва към път I-6, където в района на бензиностанция „Караманица“ е спрял от контролните органи. След първоначален отказ да съдейства да му бъде извършена проверка, А.*** предоставил документите си на служителите на сектор „ПП“. На място му е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

След така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник не е установил да са налице пороци на производството по налагане на административно наказание, обуславящи незаконосъобразност, които да са в достатъчна степен съществени, че да са основание за отмяна на спорното НП на процесуално основание.

Разгледал съществото на спора районният съд след съвкупна, и детайлна преценка на доказателствата събрани пред него, като е отделил спорното от безспорното е приел за несъмнени както факта на осъществяване на двете вменени на А.*** нарушения, така тяхното авторство и вината на водача. Наложените административни наказания са приети от районния съдия за правилно и справедливо определени в законово предвидения вид и размер за всяко от тях.

Административен съд – Перник споделя изцяло позицията на първата съдебна инстанция, поради което намира касационната жалба неоснователна, като съображенията за това са следните:

Твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на решението на първата съдебна инстанция не се споделят от касационния съд. Доводите, изложени в жалбата са относно съставомерността на деянията както по отношение на нарушението по чл. 6, т. 1, предл. 2 от ЗДвП, така и по отношение на нарушението по чл. 103, предл. 2 от ЗДвП. Нормата на чл. 6, т. 1, предл. 2 от ЗДвП вменява в задължение на участниците в движението да съобразяват поведението си на пътя със светлинните сигнали. С.А.***, като водач на МПС безспорно е участник в движението и субект на задължението по чл. 6, т. 1, предл. 2 от ЗДвП. По делото безспорно е установено, че на посочените дата, час и кръстовище водачът е осъществил от обективна и субективна страна състав и на двете посочени в НП нарушение. На свой ред нормата на чл. 103 от ЗДвП задължава водачите на МПС при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спре на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. По делото безспорно е установено, че А.*** не е изпълнил и това си задължение в качеството си на водач на МПС. Касационният съд не приема оплакванията на жалбоподателя за несъставомерност на извършените от него деяния, тъй като съдът не открива разлика между обстоятелствените части на акта и НП и административнонаказателните състави, съдържащи се в посочените за нарушени законови разпоредби. В тази връзка районният съд е събрал необходимите доказателства, за да се произнесе. Преценката на първата съдебна инстанция относно достоверността, относимостта и заинтересоваността на обясненията, дадени от свидетелите по делото е правилна. Служителите на сектор „ПП“ в качеството си на длъжностни лица, са дали показания пред съда в рамките на службата си и при изпълнение на служебните си

задължения, без лични, частни отношения с жалбоподателя, които да дадат индикация, че могат да бъдат заинтересовани от изхода на делото, поради което правилно съдът не е намерил причини да се съмнява в показанията им, кореспондиращи с обстоятелствата около процесните нарушения. От друга страна свидетелите, дали обяснения на страната на наказаното лице неубедително и за настоящия съд са направили опит да смекчат положението на нарушителя, но при липса на кореспонденция относно фактите, така както са ги заявили безспорно е съмнението за неуспешно съставяне на „алиби“ в полза на нарушителя.

Тезата на жалбоподателя, че грешка в описанието в процесното НП на автомобила, с който нарушението е извършено е достатъчно основание за отмяна също не се приема от касационния съд. Очевидният технически пропуск в НП да бъдат посочени марката и моделът на автомобила, управляван и собствен на наказаното лице, не се отразява на съставомерността на вмененото му деяние при факт на съвпадение на всички останали белези, индивидуализиращи нарушението и неговият автор. А какво има предвид жалбоподателят под „неправилно е описан „тип“ на превозното средство“ за съда остава неясно. Във всички случаи, предвид характера и на двете процесни нарушения, марката и видът на автомобила не са съставомерни признаци, като същевременно са вписани достатъчно индивидуализиращи белези, така че да се направи извод, че това е моторно превозно средство, с което нарушението е извършено.

Споделят се напълно изводите на първата съдебна инстанция и във връзка с вида и размера на определените и наложени административни наказания, като изводите са напълно съответни на изискванията на чл. 27 от ЗАНН. Същевременно отчитането на отегчаващите отговорността обстоятелства кореспондира и с целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН.

Предвид горното при извършената проверка за правилно приложен материален и процесуален закон във връзка с жалбата, както и на основание чл. 218, ал. 2 от АПК касационният съд не установи да са налице основания за касиране на първоинстанционното решение. Безспорно установено и кореспондиращо с доказателствата събрани пред първата съдебна инстанция е, че водачът Стоянов е осъществил от обективна и субективна страна състави на вменените му нарушения на ЗДВП. За тези нарушения са определени да му бъдат наложени съответните по вид и в относим размер наказания, при съобразяване с правилата на чл. 27, ал. 1 и 2 на ЗАНН.

Водим от гореизложеното съдът намира касационната жалба за неоснователна, предвид което решението на първата съдебна инстанция като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №134 от 28.03.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1836 по описа на съда за 2012 г., с което потвърдено наказателно постановление с №4322 от 04.10.2012 г.

на Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Перник, издадено срещу С.К.А. *** за две нарушения: по чл. 6, т. 1, предл. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и по чл. 103, предл. 2 от ЗДвП, за които съответно са определени административни наказания: „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. на основание чл. 183, ал. 5, т. 1, предл. 1 от ЗДвП, както и в кумулация „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца и „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/